

[Statsministeren.]

men den skulde bruges i det Øjeblik, det er nødvendigt at bruge den. Dette har jeg ogsaa talrige Gange sagt: med de Midler, vi raader over, og under en Nyordning med de deri foreslaaede Midler vil vi vogte og beskytte Grænsen, der efter vor Mening skal betragtes som lagt fast. Jeg har sagt dette i Genève i 1929 over for Folkenes Forbund; den Gang gjorde den konservative Presse et stort og et lystigt Nummer ud af dette selvfølgelig, og nu mener altsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han kan gentage den konservative Komedie.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der ogsaa har talt her, har et ganske anderledes ædelt Sind end vi, det indrømmer jeg. Han har i sin Tale, der ellers ikke er nogen Omtale værd, erklæret, at han ikke vil have Værn for Grænsen, han vil lade Døren staa aaben og blæse Fædrelandet et Stykke. Ja, det er jo uhyre ædelt, set fra det ærede Medlems eget Synspunkt, thi hvis det ærede Medlems gamle Meningsfæller, der nu hører til de nye Stormafdelinger, trænger ind her i Landet, saa er det ikke proletarisk Samarbejde med Klassefæller, der vil blive udøvet; det er andre Former for Venskabelighed, som vil blive anvendt baade overfor det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og overfor danske Arbejdere. Men dette vil vi Socialdemokrater søge at afværge. Vi er virkelig saa nationale, at vi synes, der er bedre i et dansk Arbejderhjem end i en udenlandsk Fangelejr. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mener altsaa at kunne haane os i den Anledning, fordi vi ønsker at værne danske Arbejdere, hvis Ulykker indtræffer, men han kan være sikker paa, at hans Haan ogsaa vil blive bemærket og ikke volde ham nogen Glæde.

Ja, den Landegrænse, vi har, den ønsker alle Danske, bortset fra Kommunisten og Nazisten, bevaret og sikret. Her staar vi altsaa ikke alene og Landet heller ikke alene. En betydningsfuld Opinion staar ganske sikkert sammen med os, thi Landegrænsen imod Syd, den er, som det saa ofte er sagt, Nordens Grænse, og et Overgreb her vil være Nordens, hele Nordens Sag. Der er ingen Tvivl om, at det just i disse Tider spirer en stærk Fællesfølelse frem i de gamle skandinaviske Lande. Ingen tænker paa at formindske

disse Landes Selvstændighed, og ingen tænker paa militære Alliancer; men just de selvstændige Stater i Norden vil desuagtet være i Stand til at etablere et Samarbejde og en fælles moralsk Front, som ikke vil være uden Værdi for os her i Landet. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at Tiderne opfordrer til Fortsættelse af Samarbejdet i Norden, det Samarbejde, som under Krigen fik sin særlige Form. Der er paa mange Omraader allerede et særdeles intimt Samarbejde, og jeg kan meget vel tænke mig og ønske dette Samarbejde udviklet videre. Et saadant Samarbejde er jo saare naturligt af mange Grunde, men det er ganske særlig paa sin Plads nu, hvor der er Jagt paa demokratiske Statsforfatninger, saaledes som de just forefindes i de tre gamle skandinaviske Lande. Jeg er sikker paa, at hvad der er sagt her i Rigsdagen om nordisk Samvirke, ogsaa vil give Genlyd i de nordiske Broderlande.

Inden jeg forlader dette, som altsaa har haft en vis Forbindelse med Udtalelser at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, skal jeg endnu besvare et Spørgsmaal, han stillede, nemlig med Hensyn til den danske Gesandts Deltagelse i en Kongres i Nürnberg. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor han var der. Formodentlig fordi han var inviteret, ligesom alle de andre Gesandter var det, og de mødte næsten alle sammen; Deltagelse ved saadanne Lejligheder er jo et Udtryk for Høflighed og et Vidnesbyrd om, at vi ikke mener os kaldede til at dømme om indre Forhold i et andet Land. Altsaa, den samme Stilling er indtaget ved denne Lejlighed, som Danmark gennem Aar har indtaget overfor Rusland.

Forhandlingerne her har i øvrigt ogsaa strejft militærpolitiske Spørgsmaal, og man har ogsaa berørt Regeringspartiernes Forslag om Omdannelse af Hær og Flaade, populært kaldet Afrustningsforslaget. Nu er ogsaa dette Forslag blevet interessant, endog for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller; han spurgte, med hævet Stemme: Hvad er Meningen, skal Afrustningsforslaget ikke fremsættes? Nej, jeg beder det ærede Medlem undskylde, jeg har virkelig dristet mig til at mene, at det foreløbig er forkastet ofte nok, og Landstinget er jo ikke blevet ændret, siden dette Forslag sidste Gang blev